

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Acoperământul Maicii Domnului

Cobor pe așternutul picioarelor Mele, cobor cu suita cu care Mă port între cer și pământ, cu slava Domnului cobor, fiilor, și măreață la vedere este această slavă și se satură cu ea slujitorii ei, cu care Mă port, cu care cobor pe așternutul Meu de la voi, că Mi-am făcut cu voi așternut pentru Mine cu voi, pentru voi cu Mine, și am aici odihnă și am mângâiere și ocrotesc acest ținut. Pentru Mine și pentru voi fac aceasta, căci când am zidit raiul ca să-l dau omului de casă și de mângâiere, l-am ocrotit cu îngerii, și am avut grijă de el chiar și după ce omului i s-a urât cu el și în el, cu raiul, fiilor, căci omul a ieșit din casa raiului prin neascultare, iar Eu, Domnul, am pus îngeri de pază și am pus raiul deoparte pentru cei sfinți cu ascultarea câți vor fi, iar aceasta trebuie să aibă grijă omul cel așezat în rai, căci așa am spus omului: să-Mi păzească și să-Mi lucreze raiul în rai, nu altceva să facă el în grădina cea minunată la vedere și la mângâierea din care a fost făcută ea pentru om, și pentru Dumnezeu cu omul în rai.

O, fiilor, am nevoie de mângâiere. Eu sunt Mângâietor, și Mă hrănesc cu mângâierea pe care Mi-o dă omul care tânjește după Mine pe pământ, și de aceea Mi-am făcut prin vremi grădini de rai din loc în loc pe pământ și așezam în ele dintre cei ce tânjeau după Mine între oameni și le dădeam lor darul sfințeniei ca să-i am ai Mei pe ei, ca să le ocrotesc viața și frumusețea duhului lor, să-i țin curați de păcat pe cât omenește se poate, păstrați pentru cei din cer, parte a Domnului să fie ei pe pământ, căci Eu vin cu cei din cer și petrec în așa grădini lângă cei ce se oselesc pentru viață cerească și dulce pe pământ înaintea Domnului, despărțiți de cei ce rămân pentru păcat pe tărâmul fiilor oamenilor, numai că, iată, în toate vremurile a scăzut puterea credinței, din lipsa dragostei de Dumnezeu a scăzut, căci dragostea se răcește, la fel și credința apoi, și iată, și acolo unde Și-a pregătit Domnul odihnă a Sa, căci diavolul dă târcoale cu sculele lui peste tot prin ușile închise, cu momeli peste momeli, cu șubrezirea odihnei Mele în om, chiar și în cel ce s-a dat lui Dumnezeu cu iubirea și cu trăirea, și toți știu că nu e bine cu diavolul și cu păcatul, dar nu se pot ei ridica din păcat pentru o viață dulce cu cerul Meu de sfinți pe pământ cu ei.

Fiilor, fiilor, iată, trebuie tângire după Dumnezeu în inima omului, că asta este facerea lui de la Dumnezeu. Trupul i l-am făcut ușor, căci i-am dat facere din pământ și M-a ascultat pământul și s-a lăsat lucrat și plămădit ca să întocmesc din el trupul omului, dar când să-l zidesc pe om și din cer, când să pun și cerul în aluatul alcătuirii lui, iată, Mă face neputincios în trupul său omul, și rămâne el făcut de om și de diavol, și omul face faptele diavolului chiar dacă diavolul este vrăjmașul Meu și al omului, pe care de șapte mii de ani îl doboară de partea lui, față în față cu Dumnezeu făcând diavolul aceasta.

O, fiilor așezați lângă Mine aici, unde Eu vin cu slava Mea cea atâta de măreață la vedere pentru cei din cer, o, iată ce vă povățuiesc Eu în această zi de prăznuire pentru mama Mea Fecioara: Fiilor, fiilor, toată purtarea voastră înaintea Mea și a tot ce vă privește pe voi pentru că sunteți ai Mei, să vă fie această purtare ca o mulțumire recunoscătoare și ca o recunoștință mulțumitoare, ca o iubire dumnezeiască prin ființa Mea din voi, căci Eu sunt Dumnezeul vostru, iar voi fiii Mei, puii Mei, puii lui Dumnezeu, ținuți sub aripile Lui.

Când faci o lucrare măreață o faci cu osteneală, dar vine apoi din urmă bucuria, iar ea te odihnește, te umple de iubire, că nimic altceva nu este odihna, ci iubirea din inima ta este ea. Orice lucrare cu Mine și pentru Mine cu voi, s-o lucrați cu dragoste mare, fiilor. Ea va deveni ființa voastră, măi fiilor. O, unde ați mai găsi voi, că nicăieri n-ați mai găsi o așa dulce

și mare învățătură? Trăirea întru Mine și cu Mine să vă fie dulce vouă, fiilor, că iată lumea, și dulcele lumii este amarul cel ascuns în firea omului, și cum, oare, să-l facem pe om să se trezească din această minciună, care-l încântă și îl amețește spre ea mereu?

Cel ce nu vrea lângă Dumnezeu și cu Dumnezeu e pentru că vrea păcatul. În lume nu poate nimeni fără păcat, că lumea nu te lasă, te pune în brațele păcatului și-ți pune păcatul în brațe și te face una cu noroiul ei, căruia ea îi zice aur, și apoi toate te părăsesc și rămâi să dai seama în fața lui Dumnezeu, Făcătorul a toate.

Omul vrea cu păcatul, pentru care el se desparte de Dumnezeu ca și Adam. Cel care după botez iarăși se desparte de Mine, acela face ca și Adam în rai după ce Dumnezeu l-a zidit pe el. O, mai bine caută iertarea ta de la Dumnezeu, decât despărțirea ta de El, omule greșit, și iată, îți trebuie minte, nu minciună, iar Eu îți dau minte, numai să te aud că ceri să-ți dau. Drumul spre Mine e cel mai scurt drum. Într-o clipită poți ajunge înaintea Mea, glasul inimii tale căutând spre Mine, rugăciunea ta care Mă strigă să-ți deschid, și în clipa aceea ai sosit înaintea Mea, și iată calea ta spre Mine, și a Mea spre tine, dar fără de tângire după Dumnezeu n-ai cum să cauți și să mergi spre Mine, spre locașul slavei Mele.

Fiilor, fiilor, ridicarea mâinilor spre Mine vă aduce vouă de la Mine. Cele două mânuțe ridicate sunt dragostea de Dumnezeu și frica de Dumnezeu, și una fără alta nu au putere, nu au lucrare bună, și cade de amândouă în nepăsare cel care nu le îmbină pe ele pentru mersul lui cu Mine. Acestea două se sprijină una pe alta pentru statul pe cale cu Domnul al creștinului sfânt. Frica de Domnul este străjerul pentru ca dragostea să nu fie strivită, iar cel ce nu caută să-și îndrepte greșeala cade în altă greșală, și iarăși alta și alta apoi vine, și pică apoi sub greutate multă cel ce nu se scoală din greșală.

O, fiilor, fiilor, cea mai dulce rugăciune de la voi spre Mine e una mică și plină de dragoste de Dumnezeu și vă învață ea să spuneți voi: *Doamne, făcă-se voia Ta*. O, aceasta este odihna Mea în voi, venirea Mea la voi prin rugăciunea aceasta ca să lucrez cu voi după voia Mea, fiilor. O, numai cel fără de minte poate să-și aleagă un alt fel de viață, dar Eu sunt calea, adevărul și viața, Eu, fiilor, iar voi faceți-vă viața frumoasă ca Mine în voi, că stă în puterea voastră această facere, iar prin ea Mă țineți pe Mine cu voi pe pământ, ca în rai cu omul la începutul facerii, fiilor.

O, fiilor, e mare slavă și mare scumpătate să purtați voi cu vrednicie numele Meu pe pământ, numele de creștin. E de mare preț la Mine ființa creștinului sfânt cu viața, nu numai cu numele, fiilor. Chiar și când este strivit de încercări, creștinul sfânt are mare preț. O hârtie numită ban dacă o iei și o mototolești ea nu-și pierde valoarea scrisă pe ea, și are același preț. La fel și creștinul, cu cât e mai încercat, cu atât e mai scump, mai prețuit de Domnul, iar rugăciunea lui e aur, e cale a lui spre cer, și a Mea spre el pe pământ.

Fiilor, fiilor, nu obosiți în răbdare, căci răbdarea îl înțelepțește pe om, numai să nu și-o piardă omul până la sfârșit, până își va lua ea răsplata cuvenită. A fost odată o fată sfântă și a căutat spre ea un mire iubitor și și-au legat ei viața împreună, dar a venit veste de război și s-a dus el în luptă cu oastea sa. Mireasa lui l-a așteptat după ce lupta s-a sfârșit, și tot vedea ea întorcându-se mulți de la luptă și tot aștepta să-l vadă venind și pe mirele ei. Au trecut ani după ani, iar ea aștepta. Au trecut ani cât viața ei de până atunci, și ea tot aștepta, și ea tot frumoasă era, tot iubind după el aștepta și răbda. Cei din cetate o forțau să-și caute mire, după ani și ani de așteptare și veneau mulți și tot veneau s-o ceară. Ea însă nu dorea să-l părăsească pe mirele ei, și a prins înțelepciune și a spus: *cel care va putea să tragă la țintă cu arcul mirelui meu, acela va fi partea mea*. O, dar n-a tras nici unul la țintă, decât un biet pribeag zdrențuros, flămând și ostenit de greaua lui călătorie din loc în loc spre casă, și acela era chiar cel așteptat de ea, rodul îndelungii ei răbdări, al credințioșiei ei în iubire și în răbdare.

O, așa este creștinul, fiilor. El rabdă până la sfârșit, cu nădejde așteptându-Mă, căci țin-ta lui e în față, nu e în spate cu mersul, și așa iubește el, răbdând iubește și își păstrează credincioșia. O, ce ar fi să n-am Eu mireasă care să Mă aștepte să vin, să apar venind, iar ea să aibă răbdare pentru Mine după atâta cale și așteptare a Mea și a ei? O, ce durere M-ar încerca, ce lacrimi izvor, ce răni proaspete Mi s-ar deschide să n-am mireasă care să Mă aștepte să vin!

O, fiilor, mireasa are datoria să Mă aștepte să vin pentru ea, dar dacă n-aș găsi-o în casa Mea și a ei și aș zări-o prin lume dusă cu altă viață, cu altă față, cu altă haină, inimă vândută străinilor de Dumnezeu, dacă așa ar fi, o, cine ar mai fi să-Mi stâmpere jalea, să-Mi usuce rana sângerândă, să-Mi zvânte lacrima așteptării zadarnice?

O, iată câta statornicie îți trebuie ție, poporul mireasă. Eu haina de mireasă ți-am păstrat și ți-am dăruit, iar tu păstrează-o și cheamă-Mă să vin și uită-te în zare și așa să Mă aștepți.

O, fiilor, aveți grijă în voi de duhul umilinței bine așezat, bine luminând el viața voastră, căci se pierd cei ce pierd această frumusețe în ei și se fac urâți apoi. Veniți spre Mine mereu, măi fiilor. Calea spre Mine este rugăciunea cea plină de voi spre Mine, plină de credința voastră, de iubirea voastră, de dor plină, de mila voastră de Domnul, de Cel rănit după voi. O, să aibă îngerașul vostru prilej să vadă fața Mea, să vină la Mine cu rugăciunile voastre pline de dor, cu cele bune ale inimii voastre, cu dăruirile pe care le lucrați, cu binefacerile cele pentru Mine și pentru frați, cu toate cele care vă întâlnesc cu Mine pe voi între pământ și cer. Rugăciunea voastră spre Mine să vă facă una cu Mine, să Mă ajute ea să stau în gândurile voastre atât de mult, încât atunci când Mă ascultați, Eu să vă împlinesc propriile voastre gânduri, în care Eu să fiu cu voile Mele, și așa să vă fac întâmpinarea, iar voi Mie să Mi-o faceți, prin gândurile voastre, în care Eu să fiu cu voile Mele, și așa vă faceți voi vase ale Mele, în care Eu pun să se lucreze voia Mea.

O, mama Mea, tu ești lângă Mine cu toată iubirea ta pentru cuvântul Meu, cu care Îmi hrănesc puii. Iată, avem grădiniță cu pui în ea și hrană pentru ei. În toate vremile Noi așa am căutat și am binecuvântat locuri și grădini pentru Noi aparte, și pentru cei care Ne-au iubit pe Noi pe pământ, dar vrăjmașul diavol a căutat mereu să pătrundă, și numai prin mintea neveghetoare mereu a omului a putut el să slăbească cetăți sfinte. Aici, mamă, avem mereu din cer hrană pe masă, și mereu împrăștiăm și curățim și binecuvântăm, și stăm deasupra cu cerul, mama Mea, iar truda Ne este mereu, și Ne este mare, mamă.

— *O, iubit Iisus, Fiul meu îndurerat și nemângâiat, Păstorule milos, Tu i-ai învățat pe ei să-Ți fie mângâiere. O, tot așa îi învăț și eu, căci orice ucenic desăvârșit este ca învățătorul său, iar ei să învețe de la Noi. Noi știm să răbdăm, să așteptăm, și cu multă răbdare îngrijim de acest popor, care voiește pe pământ cu Noi, cu cerul, Fiul meu Iisus. Aici este cerul acoperământ, fiindcă aici se suie la cer legătură neîntreruptă, iar pentru aceasta lucrarea îngerească este mereu și duce de aici și aduce aici, că aici trebuie să fie voia Ta în lucrare, iar voia Ta să fie fericirea lor, paza lor, frumusețea lor, calea lor spre Tine și calea Ta spre ei, Fiule scump.*

O, fiilor pușori, sunteți hrăniți tot timpul ca puii care cresc, iar Fiul meu Iisus Hristos vă ține sub mantia Lui caldă, sub haina Lui de Păstor. El vă așteaptă tot timpul să vă audă zicându-I: „Doamne, făcă-se voia Ta!”, iar El poate atunci să aducă cu voi pe pământ împărăția Sa, raiul cel pentru voi, împlinirea Scripturilor fiind această taină de rai, căci tainic lucrează Domnul cu voi, ca să poată zidi și împlini toate, pentru ziua descoperirilor toate, și a toată slava Lui.

Iată zi de prăznuire, Noi și cu voi în grădină aici, și sunt venite inimioare la izvor și la sârbătoarea mea cu voi și cu cerul slavei Fiului meu, și multă mângâiere este pentru cei din cer când caută creștinii cu pașii spre izvor aici. Așadar, dați-le din cer celor ce știu cerul

coborât la voi cu hrană de sus, iar Noi, cei de sus, lucrăm mângâiere, fiilor. O, despicați bine și deslușit de bine grăirea cea de azi cu voi a Fiului meu Iisus Hristos și aprindeți tot mai puternic făclia din voi din focul Duhului Lui, care arde la voi, și dați-L pe Domnul celor ce vor să-L poarte cu ascultare și cu învățătură, că fără povață și fără îndemn, mereu proaspete, o, nu se poate altfel ține căldura vieții cu Domnul.

Iar Tu, Iisus al meu, Fiul meu iubit, vezi cum veghez eu așezământul Tău cu ei, din care va rodi voia Ta peste pământ și cuvântul Tău cel sfânt, calea omului, căci Tu ești calea omului, și vor înțelege tot mai mulți această minune de taină, căci Tu, Tu lucrezi să fie așa, o, Fiul meu scump. Amin.

— O, mama Mea, folosim răbdarea, mamă, dar o dată cu ea pregătim împlinirile toate în taină, și le vom descoperi apoi gata lucrate, și minunat va fi atunci, numai să aibă mireasa Mea răbdare cu Mine și să-și țină credincioșia, mamă, ca să-Mi găsec mireasă pe pământ când Mă voi lăsa văzut venind, mamă.

O, aș vrea să mai așez la voi lucrări de lucrat, dar voiesc să vă văd că le puteți lucra, fiilor, și să mai ajutăm mersul cel greu pentru voi în lucrul cel mereu mult pentru cetate, pentru voi, pentru Mine cu voi, pentru pași înainte, căci mersul ne este tot înainte, fiilor. Am de așezat binecuvântări pentru lucrul Meu cu voi, pentru sprijin mai mult, mai cu putere, și aștept să vă găsec mai eliberați de unele griji care sunt mai aproape de lucrat și de ținut în lucru, și facem sfat apoi, că Eu așa lucrez cu voi.

Acum aduceți bucurie pe masă, fiilor. Noi suntem aici deasupra și binecuvântăm așternutul cel pentru Noi aici, raiul Meu cu voi, spre care Eu Mă aplec cu cele din cer mereu, mereu.

Vă învăluiesc acum în duhul păcii Mele, pe Mine și pe voi laolaltă în Duhul Meu. Iubiți să aveți putere pentru Mine în voi, fiilor. Eu asta vreau să văd la voi și în voi mereu, mereu.

O, stați cu mânuțele ridicate spre Mine pentru Mine și pentru voi cu Mine. Frica de Dumnezeu și dragostea de Domnul, acestea sunt mânuțele voastre ridicate spre Mine, și una pentru alta lucrează ele înaintea Mea, căci una fără alta nu vă ajută mersul cu Mine. Iată, fiilor, o, iată, așa este voia Mea cea prin voi și pentru voi, iar voi spuneți-Mi, spuneți-Mi, fiilor, spuneți-Mi mereu, mereu: *Doamne, facă-se voia Ta!* Amin, amin, amin.

1/14-10-2018